

Az igaz imádság

Sokféle rendje van az igaz imádságnak. Az őserzéshez legközelebb a hálaadó ima áll: a magasztos egység közvetlen tudalma ragyogva kél a lélekből és hálaadás szavává alakul a legfőbbért, a létben való részességért. Hozzá símul a dicsőítés hymnusa: a mindenség nagysága, az Úr dicsősége megragadja a szívet és hatalmas visszhangot kelt benne: a mennyek híresztik Isten dicsőségét! A könyörgő ima a mélységből való kiáltás: irgalomért esdeklő fohász: benne riasztó félelemből enyhesztő szeretetbe menekszik a lélek.

Végül következik minden múló mulandóságának, árnyékvoltának, a kicsiny, az egyes, a személyi parányiségének, porszemvontának, semmiségének fájó megismerése. Ha az örök tökéletességgel szembeállunk és gyarlóságunk véteknak érzik, az imádság akkor vezekléssé válik.

Hálaadó és magasztaló, könyörgő és bűnbánó imádság, mindmegannyi gazdag és boldogító, fölemelő, a végtelen felé törekvő, Isten felé szálló hangulat üdvösséges kiváltója.

Ez az istenkereső hangulat nyitja meg ajakunkat e mai szent nap áhítatában. A szorongásban Téged keresünk, Istenünk, imába ömlik lelkünk, mikor rajtunk a megpróbáltatás. Megindultabban, forróbban, buzgóbb hevülettel nem imádkoztunk soha, mint e gonddal terhes, kínos időkben. Mint az imádkozó Hanna, keserűséges lélekkel, könyűbelábadó szemekkel imádkozunk, imádkozik bennünk, minden reményünk, minden remegésünk, imádkozik a nagy fordulatért, a világ jóléteért, háború szüntéért, azért a nagy napért, mikor a könyörgő szót hálaadó zsolozsma váltja föl, a hálaadó Hannával mikor szólunk: ujjong szívem a békeszerzett Istenben. Amen.

Megáldalak immár az újév hajnalán, én édes véreim és atyámfiai, [...] megáldalak az Egyetlenegynek szent nevében. Boldog és békés esztendőre virasszon bennünket az Ég irgalma. A föld fizessen teltszemű kalással, a munka verejtéke szemléletes áldással, a lélek mélyülő hittel. [...]

Az Úr áldjon meg és őrizzen meg: adjon lelkes ifjúságot, lángzó, merész férfiasságot, gyermekeiben s otthonában boldog anyaságot, erős, életbiró öregséget.

Az Úr világíttassa feléd arcát és legyen irgalmas irántad: serkentsen a ránk szakadó nehéz télen irgalmasság áldozatos műveire. Az Úr emelje feléd arcát és adjon néked békét, néked és házadnak, házadnak és gyülekezetednek, gyülekezetednek és hazádnak. Amen.

Az 1917. szeptember 17-én, újév napján, a szegedi zsinagógában elhangzott beszéd részletei. (Löw Immánuel Száz beszéd. 1900–1922. c. kötetéből. Schwarz Jenő kiadása. Szeged 1923.)